

Rådets konklusioner af 11. maj 2012 om beskæftigelsesegnethed for færdiguddannede

(2012/C 169/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

føre politikker på nationalt, regionalt og lokalt niveau med det formål at lette unges adgang til arbejdsmarkedet og fremme deres beskæftigelsesegnethed

SOM HENVISER TIL:

— Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet »ET 2020«⁽¹⁾, hvori Kommissionen i betragtning af, hvor vigtigt det er at øge beskæftigelsesegnetheden gennem uddannelse for at tage nuværende og fremtidige arbejdsmarkedsudfordringer op, blev opfordret til at forelægge et forslag til et eventuelt europæisk benchmark på dette område

— konklusionerne af 18. november 2010 vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om prioriteterne inden for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsrettet uddannelse for perioden 2011-2020⁽²⁾, hvori det understreges, at landene bør fremme partnerskaber mellem uddannelsesudbydere, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter for at sikre en bedre overførsel af oplysninger om arbejdsmarkedets behov og sørge for bedre at matche disse behov med udviklingen af viden, kvalifikationer og kompetencer

— Rådets konklusioner af 14. februar 2011 om uddannelsens rolle i forbindelse med gennemførelse af Europa 2020-strategien⁽³⁾, hvori det understreges, at overgangen til resultatorienterede kvalifikationssystemer inden for uddannelse og øget validering af kvalifikationer og kompetencer, der er erhvervet i ikkeformel og uformel sammenhæng, er af stor betydning for fremme af beskæftigelsesegnethed

— Europa 2020-flagskibsinitiativet »En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse« der tager sigte på at gøre uddannelsessystemerne mere effektive og tilstræber, at unge mennesker udstyres med de relevante kvalifikationer og kompetencer til arbejdslivet

— Rådets konklusioner af 17. juni 2011 om fremme af unges beskæftigelse med henblik på at nå Europa 2020-målene⁽⁴⁾, hvori det understreges, at Den Europæiske Socialfond har en vigtig rolle at spille med hensyn til at forbedre unges beskæftigelsesudsigter og kvalifikationsniveauer og gennem-

— Rådets konklusioner af 28. november 2011 om moderniseringen af videregående uddannelser⁽⁵⁾, hvori der opfordres til at styrke forbindelserne mellem højere uddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere og arbejdsmarkedets institutioner for i højere grad at tage hensyn til arbejdsmarkedets behov i studieprogrammer, for at forbedre overensstemmelsen mellem kvalifikationer og jobs og for at udforme aktive arbejdsmarkedspolitikker, der tager sigte på at fremme beskæftigelse blandt færdiguddannede

— den årlige vækstundersøgelse for 2012⁽⁶⁾, hvori medlemsstaterne opfordres til navnlig at støtte beskæftigelsen af unge, herunder ved at skaffe kvalitetslærepladser og praktikantkontrakter og tilpasse uddannelsessystemerne efter kravene på arbejdsmarkedet og de efterspurgte færdigheder

— erklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd den 30. januar 2012⁽⁷⁾, hvori der opfordres til, at der gøres en indsats for at stimulere beskæftigelsen, især ungdomsbeskæftigelsen, herunder ved at fremme deres første erhvervs erfaring og deres deltagelse på arbejdsmarkedet med henblik på at sikre, at unge inden for nogle få måneder, efter at de har forladt skolen, får et kvalitetstilbud om job, efter- og videreuddannelse eller en lære- eller praktikplads,

SOM MINDER OM:

— at det er vigtigere end nogensinde at give unge europæere mulighed for at tilegne sig den viden og de kvalifikationer og kompetencer, der kræves for at sikre en gnidningsløs overgang til EU's arbejdsmarked og for yderligere at udvikle deres karrieremuligheder, da antallet af unge jobsøgende fortsætter med at stige kraftigt

— at den nuværende økonomiske krise understreger betydningen af overgangen fra uddannelse til arbejde. Det er vigtigt, at unge forlader uddannelsessystemet med den bedst mulige støtte til at få deres første job. Unge, som står over for arbejdsløshed eller en langsom overgang, kan opleve langsigtede negative følgevirkninger, som vanskeliggør et vellykket karriereforløb, deres indtjeningsmuligheder eller familiedannelse. Dette kan efterfølgende bringe den offentlige og private investering i deres uddannelse i fare, hvilket medfører et tab for samfundet som helhed.

⁽¹⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 324 af 1.12.2010, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 70 af 4.3.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ 11838/11.

⁽⁵⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 36.

⁽⁶⁾ 17229/11 + ADD 1, 2 og 3.

⁽⁷⁾ SN 5/12.

Det gælder især, når det ses i sammenhæng med de demografiske udfordringer, der lægger yderligere pres på de stadig færre unge i Europa, for at de hurtigt og effektivt bliver integreret på arbejdsmarkedet

- at tilføjelsen af et benchmark ⁽¹⁾ for andelen af beskæftigede færdiguddannede ⁽²⁾, som fokuserer på overgangen fra uddannelse til arbejdsmarkedet, gør det muligt at drøfte udveksling af politikker inden for rammerne af »ET 2020« med hensyn til foranstaltninger for at forbedre beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede,

SOM TAGER HENSYN TIL:

- at andelen af beskæftigede færdiguddannede - dvs. andelen af den beskæftigede befolkning i alderen 20-34 år, der 1, 2 eller 3 år inden referenceåret gennemførte en uddannelse, og som på nuværende tidspunkt ikke er tilmeldt nogen yderligere uddannelsesaktivitet - faldt med næsten 4,5 procentpoint mellem 2008 (81 %) og 2010 (76,5 %)
- at der allerede foreligger tilstrækkelige data til at kunne overvåge beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede, uden at hverken medlemsstaterne eller Eurostat pålægges yderligere administrative byrder og omkostninger ⁽³⁾,

ANERKENDER:

- at beskæftigelsesegnethed — dvs. kombinationen af faktorer, der sætter enkeltpersoner i stand til at gøre fremskridt i retning af beskæftigelse eller komme i beskæftigelse, forblive i beskæftigelse og gøre fremskridt i løbet af deres karriere — er et komplekst begreb, der ikke kun involverer den enkeltes karakteregenskaber, kvalifikationer, holdninger og motivation, men også andre eksterne faktorer, der ikke hører under uddannelsespolitikken, f.eks. arbejdsmarkedsregler, demografi, økonomiens struktur og den generelle økonomiske situation
- at alle offentlige myndigheder har en politisk interesse i en styrkelse af beskæftigelsesegnetheden, herunder de myndig-

⁽¹⁾ Som bemærket i strategirammen fra 2009 for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet er dette et referenceniveau for europæiske gennemsnitsresultater, som ikke skal betragtes som et konkret mål, som hvert land skal nå, men snarere som et kollektivt mål, som medlemsstaterne opfordres til at bidrage til at opnå (EUT C 119 af 28.5.2009, s. 7).

⁽²⁾ I denne tekst henviser udtrykket »færdiguddannet« til personer, der har forladt uddannelsessystemet med kvalifikationer svarende til mindst en ungdomsuddannelse eller en postgymnasial, ikkevideregående uddannelse (ISCED 3 til ISCED 4, eksklusive ISCED 3 C kort) eller med kvalifikationer svarende til en videregående uddannelse (ISCED 5 og 6).

⁽³⁾ Towards a Benchmark on the Contribution of Education and Training to Employability: (Methodological note EUR 24616 EN 2011).

heder, der er ansvarlige for uddannelse og beskæftigelse. På europæisk plan er det relevant i forbindelse med Europa 2020-strategien og »ET 2020«-rammen

- at uddannelsens støtte til unges beskæftigelsesegnethed delvis er omfattet af de overordnede Europa 2020-mål og eksisterende »ET 2020«-benchmarks, bl.a. vedrørende gennemført videregående uddannelse, unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, voksnes deltagelse i livslang læring og personer med ringe færdigheder i læsning, matematik og naturvidenskab
- at overgangen fra uddannelse til beskæftigelse imidlertid endnu ikke er taget op inden for den nuværende overvågningsramme. I denne fase kan uddannelsessystemernes bidrag til beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede f.eks. omfatte erhvervsvejledning og rådgivning, stærkere forbindelser mellem uddannelsesinstitutioner og relevante interessenter, tilpasning af læseplaner til arbejdsmarkedets behov, styrkelse af iværksætteruddannelser, praktikophold i virksomheder, mere gennemsigtig information om læringsresultater og mere hensigtsmæssige uddannelsespolitikker, der afspejler arbejdsmarkedets kvalifikationsbehov, samt tilskyndelse af alle unge til at studere videre ud over en almen ungdomsuddannelse. Der bør også sættes fokus på beskæftigelsesegnetheden for unge med særlige behov på arbejdsmarkedet
- at udarbejdelsen af et europæisk benchmark for andelen af beskæftigede færdiguddannede vil bidrage til at fastlægge uddannelsespolitikker, der kan forbedre overgangen fra uddannelse til arbejde, og medvirke til at fremme vellykket beskæftigelse. Et europæisk benchmark for beskæftigelsesegnethed, der måler andelen af beskæftigede færdiguddannede, og som er ledsaget af en relevant analyse af de kvalitative aspekter, f.eks. overensstemmelsen mellem udbuddet af viden, kvalifikationer og kompetencer og den erhvervs-mæssige beskæftigelse, der er opnået op til 3 år efter dimissionstidspunktet, vil også bidrage til at forbedre det europæiske samarbejde om politikker på uddannelsesområdet, der fokuserer på overgangen fra uddannelse til arbejde. Det vil medvirke til at overvåge fremskridtene i medlemsstaterne med hensyn til øget beskæftigelsesegnethed for færdiguddannede samt udpege eksempler på god praksis og støtte udviklingen af peerlæringsinitiativer;

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL:

under hensyn til de forskellige situationer i de enkelte medlemsstater

- 1) at vedtage foranstaltninger på nationalt plan, der skal øge beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede, som forlader uddannelsessystemet, med henblik på at nå det europæiske benchmark, der er beskrevet i bilaget, samtidig med at de fremmer overensstemmelsen mellem gennemført uddannelse og opnået erhvervs-mæssig beskæftigelse

2) på grundlag af de tilgængelige kilder og værktøjer at overvåge andelen af beskæftigede færdiguddannede med henblik på at styrke evidensgrundlaget for udvikling af politikker i grænsefladen mellem uddannelse på den ene side og arbejde på den anden side, jf. bilaget

3) at fremme gennemførelsen og anvendelsen af EU-programmer, -værktøjer og -rammer, der er beregnet til at understøtte beskæftigelsesegnethed, mobilitet og livslang læring, herunder Europass, Youthpass, EQF, ECTS og ECVET og EQAVET

4) at styrke samarbejdet mellem uddannelsesinstitutioner og relevante interessenter i erhvervslivet på lokalt, regionalt og nationalt plan med henblik på at fremme lærepladser, praktikpladser og praktikophold i virksomheder i løbet af den tidligste fase af overgangen fra uddannelse til arbejdsmarked

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

1) navnlig gennem den årlige uddannelsesovervågning og den fælles rapport om gennemførelsen af strategirammen »ET2020« at undersøge, i hvilken udstrækning det europæiske benchmark for beskæftigelsesegnethed nås

Uddannelsesovervågningen vil også tilvejebringe oplysninger om det europæiske benchmark vedrørende personer, der forlader uddannelsessystemet tidligt, selv om denne målgruppe ikke er omfattet af det fastsatte mål

2) at forbedre det europæiske samarbejde om udvikling på uddannelsesområdet med henblik på beskæftigelsesegnethed gennem analyse og overvågning af sådan uddannelse, herunder ved:

— at undersøge den specifikke virkning af uddannelsespolitikker på overgangen fra uddannelse til arbejde

— at analysere kvaliteten af det første job ud fra, om der er overensstemmelse mellem gennemført uddannelse og jobindhold, herunder overensstemmelsen mellem udbuddet af viden, kvalifikationer og kompetencer og den erhvervmæssige beskæftigelse, der søges opnået i løbet af de tre første år på arbejdsmarkedet

3) at indgå i tæt samarbejde med andre relevante internationale institutioner, f.eks. ILO, OECD og UNESCO, for at udveksle analyser og ekspertise i forbindelse med færdiguddannedes overgang til arbejdsmarkedet

OG OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL:

1) at indsamle kvalitative oplysninger og eksempler på god praksis med henblik på at supplere den kvalitative overvågning og styrke grundlaget for evidensbaseret politikudformning, idet der primært anvendes eksisterende kilder, herunder ordningerne for rapportering om »ET2020«

2) at udpege eksempler på god praksis i medlemsstaterne med relation til en gnidningsløs overgang fra uddannelse til arbejde ved at nedsætte en ekspertgruppe vedrørende færdiguddannedes overgang fra uddannelse til arbejdsmarked og dermed bidrage til prioriteterne i »ET2020«. Gruppen bør bestå af nationale eksperter, der er udpeget af medlemsstaterne, og eksperter, der repræsenterer de relevante arbejdsmarkedsparter, som Kommissionen har udpeget, og den bør under behørigt hensyn til subsidiaritet:

i) undersøge, hvordan der kan indarbejdes flere praktiske elementer i uddannelsen, f.eks. gennem anvendt læring eller tosporet uddannelse, som en metode til at forbedre beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede

ii) i tæt samarbejde med Beskæftigelsesudvalgets Indikatorgruppe og Den Stående Arbejdsgruppe om Indikatorer og Benchmarks overveje de mest passende indikatorer til overvågning af, hvilke uddannelsespolitikker der kan bidrage til at styrke beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede

iii) aflægge rapport til Rådet om resultatet af sit arbejde inden udgangen af 2014 i rapporten om gennemførelsen af strategirammen »ET2020«

3) i samarbejde med de relevante organer på uddannelses- og beskæftigelsesområdet (herunder Beskæftigelsesudvalget) at udvikle peerlæringsaktiviteter vedrørende overgangsfasen mellem uddannelse og arbejde.

BILAG

**En referenceværdi for europæiske gennemsnitsresultater
(»europæiske benchmarks«)
for andelen af beskæftigede færdiguddannede**

For at overvåge udviklingen og identificere udfordringerne samt bidrage til evidensbaseret politikudformning vedtog medlemsstaterne i 2009, at referenceværdier for europæiske gennemsnitsresultater (»europæiske benchmarks«) bør understøtte de mål, der er skitseret i Rådets konklusioner, som de vedtog den 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ⁽¹⁾. Der blev på daværende tidspunkt opnået enighed om fem europæiske benchmarks, og Kommissionen blev anmodet om at fremlægge forslag om yderligere benchmarks, herunder ét inden for beskæftigelsesegnethed.

Efter at have gennemgået forslagene i Kommissionens arbejdsrapport af 24. maj 2011 ⁽²⁾ er medlemsstaterne nu også enige om følgende benchmark for andelen af beskæftigede færdiguddannede. Dette benchmark supplerer dem, der allerede blev vedtaget i maj 2009, og benchmarket om læringsmobilitet, som Rådet vedtog i november 2011 ⁽³⁾. Det bør som sådan kun bygge på eksisterende sammenlignelige data. Det bør tage hensyn til de forskellige situationer i de enkelte medlemsstater og deres forskellige muligheder for at forbedre resultaterne ved hjælp af uddannelsespolitikkerne. Det skal ikke anses for at være et konkret mål, som de enkelte lande skal nå inden 2020. Medlemsstaterne opfordres i stedet til på grundlag af nationale prioriteter og under hensyn til de ændrede økonomiske forhold at overveje, hvordan og i hvilket omfang de kan bidrage til kollektivt at nå det europæiske benchmark på det område, der er skitseret nedenfor, gennem nationale foranstaltninger.

Benchmark for andelen af beskæftigede færdiguddannede

Beskæftigelsesegnethed — dvs. kombinationen af faktorer, der sætter enkeltpersoner i stand til at gøre fremskridt i retning af beskæftigelse eller komme i beskæftigelse, forblive i beskæftigelse og gøre fremskridt i løbet af deres karriere — er et komplekst begreb, der ikke kun involverer den enkeltes karakteregenskaber, kvalifikationer, holdninger og motivation, men også andre eksterne faktorer, der ikke hører under uddannelsespolitikken, f.eks. arbejdsmarkedsregler, demografi, økonomiens struktur og den generelle økonomiske situation.

På denne baggrund og med henblik på at fremhæve, hvad uddannelsespolitikkerne kan bidrage med for at fremme vellykket beskæftigelse og øge beskæftigelsesegnetheden for færdiguddannede, ⁽⁴⁾ som på nuværende tidspunkt ikke er tilmeldt nogen yderligere uddannelsesaktivitet, tilslutter medlemsstaterne sig derfor følgende benchmark:

Senest i 2020 bør andelen af beskæftigede færdiguddannede ⁽⁵⁾ (20-34-årige) ⁽⁶⁾, der højst tre år inden referenceåret har forladt uddannelsessystemet, være på mindst 82 % (i forhold til 76,5 % i 2010) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 7.

⁽²⁾ 10697/11.

⁽³⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 31.

⁽⁴⁾ I denne tekst henviser termen »færdiguddannet« til personer i alderen 20-34 år, der har forladt uddannelsessystemet med kvalifikationer svarende til mindst en ungdomsuddannelse eller en postgymnasial, ikkevideregående uddannelse (ISCED 3 til ISCED 4, eksklusiv ISCED 3 C kort) eller med kvalifikationer svarende til en videregående uddannelse (ISCED 5 og 6).

⁽⁵⁾ Den internationale standardklassifikation af uddannelser (ISCED) fra 1997 klassificerer uddannelsesaktiviteter i 7 større niveauer, hvor ISCED 0-2 og 3C kort omfatter uddannelse på grundskoleniveau. I vurderingen af passende niveauer for 2020-målet tages der kun hensyn til to niveauer for færdiguddannede, nemlig personer med en gennemført ungdomsuddannelse (ISCED 3), en gennemført postgymnasial, ikkevideregående uddannelse (ISCED 4) og en videregående uddannelse (ISCED 5-6). De, der har gennemført en almen ungdomsuddannelse (ISCED 3A), bør tilskyndes til at studere videre. Gruppen af færdiguddannede med mindre end en gennemført ungdomsuddannelse (ISCED 0-2 og ISCED C3 kort) er ikke omfattet af vurderingen på grund af det lille antal personer (i aldersgruppen 20-34 år er der i nyere tid kun få personer, der forlader uddannelsessystemet med mindre end en ungdomsuddannelse), og fordi medlemsstaterne allerede i 2003 besluttede at reducere antallet af unge, der forlader uddannelsessystemet tidligt, til mindre end 10 % af alle 18-24-årige (et mål, der blev bekræftet i Europa 2020-strategien).

⁽⁶⁾ Den nedre grænse på 20 år blev valgt, så den svarer til den nye aldersgruppe, der blev indført i forbindelse med det overordnede mål for beskæftigelsesfrekvensen i Europa 2020-strategien (dvs. 20-64). Da de fleste elever i hele Europa gennemfører deres ungdomsuddannelse (ISCED 3, eksklusiv ISCED 3 C kort) og postgymnasiale, ikkevideregående uddannelse (ISCED 4) i alderen 18-20 år, forventes denne nedre aldersgrænse at gøre det muligt at analysere beskæftigelsesegnetheden for denne aldersgruppe 1, 2 og 3 år efter gennemført uddannelse. Den øvre grænse på 34 år blev til gengæld valgt, så den svarer til det nuværende benchmark for gennemført videregående uddannelse, der måles for aldersgruppen 30-34 år. Denne øvre grænse bør derfor sikre en optimal dækning af den befolkningsgruppe, der for nylig har gennemført en videregående uddannelse (ISCED 5-6).

⁽⁷⁾ Målt som andelen af den beskæftigede befolkning i alderen 20-34 år, der 1, 2 eller 3 år forinden gennemførte en uddannelse, og som på nuværende tidspunkt ikke er tilmeldt nogen yderligere uddannelsesaktivitet. De personer, der på nuværende tidspunkt er under en eller anden form for uddannelse, er ikke omfattet, hvilket sikrer, at beskæftigelsesegnetheden for denne aldersgruppe ikke ændres ved, at en person på nuværende tidspunkt er ved at ajourføre/opgradere sine kvalifikationer. På grund af manglende tidsseriedata til at måle det nøjagtige antal færdiguddannede, der kommer i beskæftigelse, anvendes gennemsnittet for den treårige periode fra dimissionstidspunktet. Denne fremgangsmåde bidrager til at udjævne den mulige virkning af de korte ledighedsperioder, som er almindelige i de første beskæftigelsesår.

Målniveauet henviser til et EU-gennemsnit og udgør ikke et nationalt mål for de enkelte medlemsstater.

Benchmarket bør give mulighed for en opdeling i henhold til bestemte befolkningsgrupper. Der bør især være en opdeling af data baseret på ISCED ⁽¹⁾-niveauer, uddannelsesretning samt uddannelsesområde, der f.eks. gør det muligt at sondre mellem resultaterne for færdiguddannede med en ungdomsuddannelse, ud fra om de har taget en almen uddannelse eller en erhvervsuddannelse, og resultaterne for færdiguddannede med en videregående uddannelse ud fra uddannelsesområdet.

Derudover bør der foretages en analyse, der viser, i hvilket omfang uddannelsesområder - og niveauer er i overensstemmelse med den type erhvervsområde, som færdiguddannede søger at opnå i løbet af de første beskæftigelsesår, og som kan bygge på gennemført uddannelse i henhold til ISCED-målingen.

Ovenstående benchmark skal undersøges og vurderes af medlemsstaterne og Kommissionen som del af den fælles rapport om »ET 2020« i 2014 med henblik på at beslutte, om en revision af indikatorerne er nødvendig.

⁽¹⁾ Som angivet ovenfor klassificerer den nuværende internationale standardklassifikation af uddannelser (ISCED) fra 1997 uddannelsesaktiviteter i 7 større niveauer fra 0 til 6. ISCED 2011 vil blive gennemført i 2014 med 9 niveauer i alle EU-datakilder om uddannelse. Dette indebærer, at videregående uddannelse vil blive yderligere opdelt i bachelor-, kandidat- og ph.d.-niveau, og at grænserne mellem grundskoleuddannelse og ungdomsuddannelse vil blive defineret bedre.